
Realizace skladebných částí - ÚSES

**SO 01 – SO 04
v k. ú. Poděšín**

Číslo zakázky : II.

**Objednatel:
Pozemkový úřad Žďár nad Sázavou
Strojírenská 1208/12
59101 Žďár nad Sázavou**

**Zpracoval:
Ing. Jelínek Boleslav**

Brno, srpen 2011

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

1. POPIS SOUČASNÉHO STAVU

Území určené pro realizaci skladebných částí ÚSES má charakter intenzivně využívané zemědělsko-lesní krajiny v návaznosti na sídla vesnického charakteru.

Z hlediska ochrany krajiny hraje významnou roli zastoupení jednotlivých krajinných struktur a jejich uspořádání, neboť významným způsobem ovlivňuje její ekologickou stabilitu.

Řešené území můžeme obecně charakterizovat jako **silně ovlivněné** působením člověka. Pro převážnou část nezastavěného území jsou charakteristické rozsáhlé plochy intenzivně využívané zemědělské půdy (vysoké procento zornění) s řídkou sítí polních cest (snížená prostupnost krajiny). Lesy tvoří v širším území souvislejší komplexy, které se nacházejí především na prudších svazích a těžko obhospodařovatelných půdách.

Rozptýlená vegetace – meze a remízky se dochovaly pouze ojediněle. Právě toto uspořádání krajinných struktur je z pohledu ekologické stability nepříznivé. Pro zlepšení stavu krajiny, její ekologické stability a prostupnosti je potřeba vytvořit plochy s trvalou vegetací.

1.1. Základní údaje o území

Geomorfologické poměry

V rámci geomorfologického členění ČR (Demek, 1987) je zájmové území součástí následujících geomorfologických jednotek:

Provincie:	Česká Vysočina
Subprovincie:	II Česko-moravská soustava
Oblast:	II C Českomoravská vrchovina
Celek:	II C-2 Hornosázavská pahorkatina
Podcelek:	II C-2c Havlíčkobrodská pahorkatina
Okresek:	II C-2c-b Přibyslavská pahorkatina.

Zájmové území má charakter ploché vrchoviny, pouze jižní část má pahorkatinný charakter. Terén je zde poměrně plochý, mírně členitý, s mělkými a širšími depresiemi, protkanými vodotečemi. Jedná se o zemědělsky využívanou krajinu s převahou orné půdy, drobné lesní komplexy jsou umístěny většinou mimo obvod upravovaného území. Průměrná nadmořská výška se pohybuje kolem 575 m a nejnižší nadmořská výška 540 m se nachází v údolí Poděšinského potoka při severní hranici upravovaného obvodu KPÚ. Pokud se jedná o svažité polohy, ty mají převážně východní expozici.

Geologické poměry

Zájmové území leží v oblasti krystalinika, na menší ploše se vyskytují kvarterní pokryvy. Krystalinikum je zastoupeno hlavně orthorulami, které patří k proměněným vyvřelým horninám. Jejich hlavní součástí je křemen, živec a slída. Průběh zvětrávání závisí na velikosti zrna a minerální složení horniny.

Pedologické poměry

Zvětraliny orthorul se vyskytují na převážné části území a na nich vznikly hnědé půdy kyselé, hnědé půdy kyselé slabě oglejené a oglejené půdy. Jsou to půdy převážně hluboké, středně hluboké až mělké, zrnitostně lehké až středně těžké, většinou kamenité v celém profilu. Z kvarterních sedimentů se vyskytují na několika lokalitách svahoviny z převážně kyselého materiálu a nevápnité nivní uloženiny.

Svahoviny patří ke smíšeným sedimentům. Svahoviny vytváří různě mocnou vrstvu od 60-ti do 120-ti cm i více, na nich vznikly oglejené půdy, oglejené půdy zbažinělé a drnoglejové půdy. Vyskytují se převážně v terénních depresích.

Nevápnité nivní uloženiny se nacházejí v údolí Poděšínského potoka. Jsou to lehké až středně těžké naplavené sedimenty s příměsí štěrku. Na nivních uloženinách vznikly drnoglejové půdy.

V řešeném území převládají:

Hnědá půda kyselá – v zájmovém území se většinou vyskytují profily hluboké a středně hluboké, místy i mělké. Středně hluboké a mělké půdy se vyznačují vyšším podílem kamení a kratším horizontem zvětrávání, u mělkých půd horizont zvětrávání není vymezen. Jsou to půdy většinou lehké, místy středně těžké, propustné pro vodu.

Hnědá půda kyselá slabě oglejená – hlavní pedogenetický proces je totožný jako u předchozí hnědé půdy kyselé. Navíc tu dochází k vedlejšímu procesu oglejení. Málo propustné spodní vrstvy a menší propustnost půdotvorného substrátu dočasně zadržují srážkovou vodu. Jsou to půdy hluboké až velmi hluboké, zrnitostně středně těžké.

Dle BPEJ plošně převažují půdy **7 29 11** a **7 37 15**

BPEJ 7 29 11. Jedná se o hnědé půdy, hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy převážně na rulách, žulách a svorech a na výlevných kyselých horninách, středně těžké až lehčí, mírně stěrkovité, většinou s dobrými vláhovými poměry.

Hnědé půdy je možno zařadit mezi nejrozšířenější půdy v ČR. Půdní profily hnědých půd jsou převážně středně hluboké, hluboké i mělké, zřídka velmi hluboké. Ornice je převážně mělká, **18 – 20 cm**, hnědošedá, porušené drobtovité struktury, hlinitopísčité až hlinité zrnitosti. Ornice se zpravidla rovná humusovému horizontu a přechází do horizontu zvětrávání většinou přímo. Přirozená úrodnost hnědých půd je snižována nižší biologickou aktivitou, kyselou až extrémně kyselou reakcí, která brání využití živin.

BPEJ 7 37 15. Jedná se o mělké hnědé půdy na všech horninách, lehké, v ornici většinou středně štěrkovité až kamenité, v hloubce 30 cm silně kamenité až pevná hornina, výsušné půdy.

Hydrologické poměry

Povrchová voda

Členění z vodopisného hlediska:

- hlavní povodí řeky Labe,
- dílčí povodí Sázavy,

Hlavní sběrní povrchových vod je Poděšínský potok, protékající celým územím od jihu k severu. Do něj je zaústěn Samotínský potok (protékající téměř rovnoběžně také od jihu k severu) a tři otevřené meliorační odpady.

Biogeografická charakteristika území

Biochory v řešeném území:

Charakteristika biochory 3.16.6.- modální, chladnější varianta mírně teplých oblastí, dominuje 5. vegetační stupeň. V současné době se jedná o mozaiku lesních porostů, polí, trvalých travních porostů s vlhkomilnými a mokřadními druhy a rybníků s litorálními lemy a břehovými porosty.

Charakteristika biochory 3.16.9. – jedná se o kontrastně modální druh biochory. Geologickým podložím jsou ruly a migmatity. Převládají společenstva 4. vegetačního stupně. Charakteristický je velký podíl společenstev mezofilní řady B a mezofilně nitrofilní meziřady BC. V současné době jsou pro danou biochoru charakteristické rozsáhlejší komplexy lesních porostů (převládají smrkové monokultury, ojediněle se vyskytují zbytky listnatých porostů).

V řešeném území jsou převažujícími **skupinami typů geobiocénů (STG):**

Fageta abietino-quercina

jedlodubové bučiny

Faq

4 AB 3

Charakteristické rysy ekotopu:

Převážně alespoň mírně vypuklé části svahů a plošin ve vyšších pahorkatinách a vrchovinách v nadm. výškách 400 - 600 m. Geologické podloží tvoří rozmanité silikátové horniny (žuly, ruly, fylity, droby, pískovce aj.). Na jejich zvětralinách, často s podílem svahovin a polygenetických hlín vznikají oligotrofní kambizemě až podzoly kambizemní, na plošinách i kambizemě pseudoglejové. Ve srovnání s dubojedlovými bučinami (4 A 3) se jedná o půdy poněkud lépe minerálně zásobené a méně kyselé. Půdy jsou středně hluboké až hluboké, obvykle dobře propustné, mírně až čerstvě vlhké, hlinitopísčité až hlinité, na svazích často s vyšším obsahem skeletu. Převažující humusovou formou je moder.

Klimaticky se jedná o mírně teplé klimatické oblasti především MT 5 a MT 7, okrajově i MT 9 a MT 10.

Přírodní stav biocenóz:

V dřevinném patře je dominantní buk (*Fagus sylvatica*), pravidelnou příměs tvoří jedle bělokora (*Abies alba*) a zpravidla také dub zimní (*Quercus petraea*), na kontaktu se společenstvy dubojehličnaté varianty i dub letní (*Q. robur*). Jednotlivě vtroušená bývá bříza bělokora (*Betula pendula*), v podúrovni se pravidelně vyskytuje jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), z keřů ojediněle bez hroznatý (*Sambucus racemosa*).

Oproti dubojedlovým bučinám (4 A 3) se v synusii podrostu kromě acidofilních a oligotrofních druhů vždy vyskytují alespoň některé druhy mezotrofní. Z trávovitých patří k dominantám bika hajní (*Luzula luzuloides*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), méně často i metlička křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), charakteristicky se vyskytuje ostřice kulkonosná (*Carex pilulifera*), pouze s nízkou pokryvností i bika chlupatá (*Luzula pilosa*). Pravidelně se vyskytují šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), borůvka (*Vaccinium myrtillus*), svízel okrouhlostý (*Galium rotundifolium*), jestřábník lesní (*Hieracium murorum*), kapraď rozprostřená (*Dryopteris dilatata*), z mechorostů nejčastěji ploník ztenčený (*Polytrichum formosum*). Z mezotrofních druhů jsou zde nejčastější starček Fuchsův (*Senecio fuchsii*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*), mléčka zední (*Mycelis muralis*), maliník (*Rubus idaeus*), mařinka vonná (*Galium odoratum*) aj.. Z kapraďorostů jsou v některých typech roztroušeně zastoupeny kapraď samec (*Dryopteris filix-mas*), papratka samice (*Athyrium filix-femina*) a bukovinec kapraďovitý (*Gymnocarpium dryopteris*). Z druhů vyšších poloh se ojedinele vyskytuje věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*).

Aktuální stav biocenóz:

Segmenty na mírném reliéfu jsou většinou využívány jako zemědělská půda, přičemž pole výrazně převládají nad loukami a pastvinami. Travinnobylinná společenstva patří do svazů Arrhenatherion a Polygono-Trisetion.

V lesích převládají smrkové monokultury, často pěstované již po více generací. Působením jehličnatého opadu dochází ke změnám půdních vlastností, které vedou k ústupu mezotrofních druhů podrostu, vždy se však alespoň některé mezotrofní druhy vyskytují. Lze předpokládat, že některé segmenty s opakovaným pěstováním jehličnanů, řazené do této skupiny, původně náležely do typických bučin (4 B 3). V hospodářských lesích je kromě smrku často pěstovaná borovice lesní a modřín opadavý a dosti často i severoamerické jehličnany douglaska tisolistá, jedle obrovská a borovice vejmutovka. Pouze roztroušeně se zachovaly zbytky přírodě blízkých až přirozených porostů s převahou buku, dosti často s příměsí dubu zimního, ale prakticky vždy bez jedle. Velmi vzácně především na stinných svazích zaříznutých údolí lze nalézt porosty s vyšším zastoupením ba i převahou jedle. I v těchto porostech se velmi dobře zmlazuje smrk, nalétlý z okolních smrčín.

Význam a ohrožení:

Zemědělsky průměrně, lesnický nadprůměrně produktivní. V zemědělsko-lesní a lesní krajině s převažujícími jehličnatými hospodářskými lesy mají pro ochranu genofondu velký význam nejen všechny zbytky přírodě blízkých porostů, ale i jednotlivě se vyskytující buky a zvláště jedle.

Smrkové monokultury jsou velmi labilní, ohrožované abiotickými i biotickými činiteli. Jejich pěstováním v nich postupně dochází ke snižování biodiverzity.

Cílový stav biocenóz ve skladebných prvcích ÚSES:

Všechny zbytky přírodě blízkých porostů s převahou buku a také porosty s vyšším zastoupením jedle patří do kostry ekologické stability. V naprosté většině navrhovaných lesních biocenter převládají v současné době smrkové monokultury, které je třeba postupně přeměňovat na porosty s přirozenou dřevinnou skladbou s převahou buku. I v této skupině lze v lokálních

biocentrech ponechávat přirozeně zmlazený smrk, nikdy však jako převažující dřevinu. V biokoridorech a interakčních prvcích v zemědělské krajině je účelné zvýšit oproti přirozené skladbě podíl dubu zimního. V nově zakládaných skladebných prvcích v zemědělské krajině je účelné začínat dřevinami přípravného lesa (břízou bělokorou a jeřábem ptačím) a postupně doplňovat cílové dřeviny buk a jedli.

Klima

Zájmové území spadá do oblasti mírně teplé (MT3), okrsku vlhkého, vrchovinného. Průměrná roční teplota je 6,1 °C a úhrn srážek 758 mm. Maximální teploty jsou v červenci a srpnu, nejnižší teploty mají měsíce leden a únor. Klima je charakterizováno mírným až mírně chladným, suchým a krátkým létem. Přechodná období jsou normální až dlouhá. Zima je mírně chladná, mírně suchá, s normálním trváním sněhové pokrývky.

Následující údaje jsou převzaty z meteorologické stanice v Bohdalově a srážky ze srážkoměrné stanice v Nížkově.

Průběh ročních teplot:

Měsíc:	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
Teplota °C:	-4,1	-2,9	0,8	5,6	11,2	14,0	15,9	15,1	11,5	6,5	1,3	-2,2

Měsíc:	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	roční úhrn
Srážky mm:	51	46	48	60	64	82	95	86	58	59	55	54	758 mm

Erozní ohroženost

Zájmové území k.ú. Poděšín není geomorfologicky i klimaticky příliš náchylné k působení vodní eroze. Je to dáno především tím, že terén je zde poměrně plochý, mírně členitý s mělkými širokými depresemi. Pouze v jižní části území se jedná o kopcovitý terén s dlouhými svahy.

Katastrální území Poděšín není zařazeno v oblastech ohrožených větrnou erozí.

TECHNICKÁ ZPRÁVA – NÁVRHOVÁ ČÁST

2. TECHNICKÉ ŘEŠENÍ KRAJINNÝCH ÚPRAV – REALIZACE ÚSES

2.1. Vytyčení skladebných částí lokálního ÚSES

Bude provedeno před zahájením prací podle bodů určených projektem KPÚ.

2.2. Příprava ploch

Realizované plochy skladebných částí lokálního ÚSES jsou vymezeny v komplexních pozemkových úpravách.

Plochy SO 01, SO 03, SO 04 a část plochy SO 02 budou co nejdříve (dle vhodných agrotechnických termínů) před výsadbou dřevin osety vybranou směsí travino-bylinných druhů, která napomůže boji proti obtížným plevelům a ochraně porostů proti vysychání.

Před výsadbou dřevin bude povrch půdy celoplošně oset (ručně, či mechanizovaně). Osev je vhodné provést jednorázově, ve vhodném agrotechnickém termínu a pouze směsí vybraných botanických druhů. V případě přisušku či špatné klíčivosti osiva bude osev proveden opakovaně v náhradním vhodném termínu, v rozsahu dle aktuálního stavu a hustoty prvního osevu. Následná agrotechnika se bude řídit konkrétním stavem porostu, v zapěstování drnu nelze zapomenout na brzké seče.

Osev bude proveden co nejdříve před výsadbou dřevin. Před podzimní výsadbou dřevin je nejvhodnějším agrotechnickým termínem osevu 15. duben - 15. květen, pro opakovaný osev pak 15. srpen - 15. září (jiné termíny závisí na charakteru počasí).

Pokud to nebude možné, bude lépe založit trávník až po dokončení výsadbových prací (nejpozději 6 týdnů před koncem vegetační doby, jinak až v dalším vegetačním období).

Druhá skladba osevu

Navržená skladba musí odpovídat typu a živnosti stanoviště, vychází z potenciálních společenstev stanoviště. Osivo představuje směs původních botanických druhů trav (nikoliv vyšlechtěných odrůd).

Předpokládá se, že k obnově přirozené skladby bylinného patra přispějí i uvolněné zdroje semen v kultivované půdě.

složení osiva:

1. kostřava červená	30%
2. kostřava luční	25%
3. lipnice luční	20%
4. kostřava ovčí	5%
5. tolita lékařská	5%

Spotřeba osiva

Při čistotě a klíčivosti dle Klappa přibližně 50 kg/ha, množství však nutno přepočítat dle ukazatelů konkrétního osiva, zejména míry klíčivosti.

Nově založené travnaté plochy lze samostatně předat do péče investora nejdříve po dopěstování. Musí být nejméně 1x pokoseny, čisté a souvislé. Za zajištěný lze považovat trávník po vytvoření souvislého, pevného drnu.

2.3 Výsadby

Technologie zakládání

Výsadba keřů a stromů bude provedena do připravené půdy. Podle termínu výsadeb bude upravena technologie prací a zvolena expediční úprava rostlinného materiálu. Vysazované dřeviny byly zvoleny dle vymezených STG.

Výsadby sadovnických výpěstků prostokořených v. 100 – 150 cm

Pro založení plošné výsadby v lokálním biokoridoru a liniových výsadeb v interakčních prvcích budou použity kvalitní běžně používané, školované sazenice stromů odpovídajících parametrů s výškou nadzemní části 100 – 150 cm. Jde o materiál dostatečně vyztřelý s odpovídajícím kořenovým systémem. Sazenice budou vysazovány do jamek o velikosti 0,09 m³, v běžných lhůtách vhodných pro výsadby (jaro, podzim).

Výsadby keřů

Výsadby stromů budou doplněny keři. Ty budou v interakčních prvcích tvořit skupiny členící stromořadí, případně se bude jednat o izolované skupiny. V lokálním biokoridoru se bude jednat především o výsadby na okraji plochy, kde budou keře vytvářet porostní plášť a rovněž podpoří vývoj lemových - ekotonových společenstev. Keře budou vysázeny v určených místech dle výkresové části.

Keře budou vysazovány do jamek o velikosti do 0,02 m³, v běžných lhůtách vhodných pro výsadby (jaro, podzim).

Výsadby budou realizovány v běžných lhůtách vhodných pro výsadby (jaro, podzim).

Náletu jiných autochtonních dřevin není nutno bránit (bez hroznatý, osika a vrba jíva jsou vítané - mají přirozený podíl v porostech), nutné je však zamezit šíření nepůvodních agresivních druhů, např. javor jasanolistý, které představují v daných podmínkách velké nebezpečí, tyto z porostů zcela odstraňovat.

Výsadbu sazenic a práce spojené s jejich ochranou je nutné ukončit do začátku mrazů.

2.4 Doporučený rozsah péče o porosty

Doporučení dalšího postupu prací

V prvních letech po výsadbě je důležité dopěstovat funkční bylinné porosty. Travní porosty budou nejméně dvakrát ročně koseny tak, aby se předešlo tvorbě semen agresivních plevelů (1 - 2 x v létě) a tvorbě nadbytečného objemu stařiny (1x na konce vegetačního období). Za funkční travní společenstvo (bylinné patro) se považuje souvislý, nezaplevelený porost plně zakrývající půdu.

Ochrana porostů

Časově i finančně nejnáročnější bude ochrana proti zaplevelení (buřeni). Ta bude moci být prováděna mechanizovaně pomocí motorových sekaček nebo pomocí křovinořezů. Celoplošné vyžínání a ožínání sazenic bude nutno provádět podle stupně zabuřnění (minimálně 2-3x ročně).

Plošné a liniové výsadby budou pro zajištění potřebné ochrany oploceny.

Po výsadbě bude nutná též ochrana proti hmyzím škůdcům, i když půjde v prvé řadě o prevenci. Pro tento úkol je třeba zajistit v případě napadení škůdci kvalifikovaného odborníka. Jak již bylo uvedeno výše, po celou dobu tvorby porostu bude třeba pravidelně vykonávat inspekce, které budou mít za úkol zjišťovat stav v daném okamžiku a navrhnout účinná opatření, která budou reakcí na nepředpokládané jevy a abnormality ve vývoji porostů. Zvláště nutná bude kontrola v prvních letech vývinu porostu (do doby zajištění kultury). Každý rok se provede zhodnocení stavu stromků. Bude-li se úhyn pohybovat do 10%, a zároveň se bude jednat o úhyn jednotlivý není nutno vylepšovat, jakmile však úhyn přesáhne plošně 10 % nebo budou vytvořeny plochy s absencí dřevin, je nutno vylepšovat. Již při vylepšování je možno zohlednit, které dřeviny se ujímají lépe a kterým se v dotčeném území nedaří, a podle toho přizpůsobit skladbu dosazovaných dřevin. Každopádně pro vylepšování platí zásada použití kvalitnějšího a silnějšího sadebního materiálu.

Po zajištění kultury bude postačovat kontrola s následnými změnami a doplňky projektu 1x za 5 -10 let. V mezidobí se nevyklučuje kontinuální monitorování území.

2.5 Výběr dřevin

SO 01

Jedná se o lokální biokoridor, směrově vymezený, částečně funkční a směrově vymezený, nefunkční. Tento biokoridor vychází z lokálního biocentra BC6 Cikary a propojuje lesní pozemky až na k.ú. Špinov. Ústí do lokálního biocentra mimo KPÚ a k.ú. Poděšín. Jedná se o biokoridor propojující jednotlivé lesní komplexy, ve kterých převládají smrkové monokultury. Část navrhovaného biokoridoru je dnes nefunkční, neboť se jedná o blok orné půdy na pomezí k.ú. Poděšín a Nížkov.

Návrh počítá s biokoridorem o šíři 15 m a délce 560 m, s výměrou 8406 m² (parcely číslo 2435 a 2437).

Cílové společenstvo – lesní.

Navrhovaný biokoridor se bude zakládat na ostatních plochách.

Stromy prostokořenné

český název		latinský název	počet ks.
dub zimní v = 100 - 150 cm	DBZ	<i>Quercus petraea</i> (Matt.) Liebl.	12
buk lesní v = 100 - 150 cm	BK	<i>Fagus sylvatica</i> L.	15
jeřáb ptačí v = 100 - 150 cm	JR	<i>Sorbus aucuparia</i> L.	5
Celkem			32

Keře

český název		latinský název	počet ks.
trnka obecná v = 40 - 60 cm	TRN	<i>Prunus spinosa</i> L.	60
hloh obecný v = 40 - 60 cm	HH	<i>Crataegus laevigata</i>	120
líška obecná v = 40 - 60 cm	LIS	<i>Corylus avellana</i>	99
Celkem			279

SO 02

Jedná se o interakční prvek liniový, který byl navržen ve dvou navazujících částech. První část je trasována kolem původní, úzké, úvozové cesty. Interakční prvek povede od současně zastavěného území obce k nivě u Roseckého rybníčku a navrženého rybníka R 2. V této první části interakčního prvku zůstaly zachovány některé dřeviny. Jedná se především o několik jeřábů ptačích, jírovců a třešní. Z keřového patra se vyskytuje růže šípková a bez hroznatý. S výjimkou jírovců zůstanou stávající dřeviny zachovány, bude provedena dosadba dle STG.

Druhá část interakčního prvku liniového, propojí nivu okolo Roseckého rybníčku s lesním společenstvem na severním okraji k.ú. Poděšín.

Celková výměra navržená pro tento liniový interakční prvek je 5153 m² (parcely číslo 2479,2445 a 2432).

Cílové společenstvo – lesní.

Navrhovaný interakční prvek liniový se bude zakládat na ostatních plochách.

Stromy prostokořenné

český název		latinský název	počet ks.
dub zimní v = 100 - 150 cm	DBZ	<i>Quercus petraea</i> (Matt.) Liebl.	15
jeřáb ptačí v = 100 - 150 cm	JR	<i>Sorbus aucuparia</i> L.	12
třešeň ptačí v = 100 - 150 cm	TR	<i>Cerasus avium</i> (L.) Moench.	13
bříza bělokorá v = 100 - 150 cm	BR	<i>Betula pendula</i> Roth.	9
Celkem			49

Keře

český název		latinský název	počet ks.
hloh obecný v = 40 - 60 cm	HH	<i>Crataegus laevigata</i>	70
líška obecná v = 40 - 60 cm	LIS	<i>Corylus avellana</i>	17
trnka obecná v = 40 - 60 cm	TRN	<i>Prunus spinosa</i> L.	125
Celkem			212

SO 03

Interakční prvek liniový je navržen v nivě bezejmenného melioračního odpadu. Na rozhraní louky a orné půdy bude vysázen pás krajinné zeleně o šířce cca 3m a délce 378 m. Celková navržená výměra činí 1133 m². Výsadba proběhne na parcelách číslo 2465 a 2469.

V současné době vysazeno 5 sazenic jírovce. Tyto sazenice budou přesazeny na jinou lokalitu a bude provedena výsadba domácích dřevin dle STG.

Cílové společenstvo – lesní.

Navrhované biocentrum se bude zakládat na ostatních plochách.

Stromy prostokořenné

český název		latinský název	počet ks.
bříza bělokorá	BR	<i>Betula pendula</i> Roth.	8
v = 100 - 150 cm			
jeřáb ptačí	JR	<i>Sorbus aucuparia</i> L.	8
v = 100 - 150 cm			
Celkem			16

Keře

český název		latinský název	počet ks.
líška obecná	LIS	<i>Corylus avellana</i>	66
v = 40 - 60 cm			
Celkem			66

SO 04

Interakční prvek liniový byl navržen se záměrem přerušení velkého, kopcovitého honu nazývaného Horní trať.

Interakční prvek liniový bude tvořit pás krajinné zeleně o šíři 10 - 12 m a délce 675 m, od mokřiny u Samotínského potoka přes hon orné půdy k „Žákovu lesíku“. Výsadba bude provedena na parcelách číslo 2144 a 2092 o celkové výměře 7421 m². Nad trasou interakčního prvku je v místě u mokřiny (u Samotínského potoka) umístěno nadzemní vedení VVN. V ochranných pásmech těchto sítí nesmí být vysazovány dřeviny, proto zde bude ponechán trvalý travní porost.

Cílové společenstvo – lesní.

Navrhovaný biokoridor se bude zakládat na ostatních plochách.

Stromy prostokořenné

český název		latinský název	počet ks.
dub zimní v = 100 - 150 cm	DBZ	<i>Quercus petraea</i> (Matt.) Liebl.	19
třešeň ptačí v = 100 - 150 cm	TR	<i>Cerasus avium</i> (L.) Moench.	5
jeřáb ptačí v = 100 - 150 cm	JR	<i>Sorbus aucuparia</i> L.	10
Celkem			34

Keře

český název		latinský název	počet ks.
svída krvavá v = 40 - 60 cm	SVK	<i>Swida sanguinea</i>	253
Celkem			253

3. Organizace výsadeb

Investor zajistí předání dotčených pozemků k realizaci vybranému zhotoviteli a vytyčení nadzemních a podzemních vedení inženýrských sítí a jiných zařízení v dosahu prováděných úprav. Podle upřesněné trasy konkrétních zařízení, je třeba ověřit a eventuálně upravit navržené řešení výsadeb v ochranném pásmu dotčených zařízení.

4. Bezpečnostní opatření

Při provádění prací je nutno dodržovat platné bezpečnostní předpisy, zejména:

- Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce č. 48/1992 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění vyhlášky č.324/1990 Sb. a ve znění vyhlášky č. 207/1991 Sb.
- Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při stavebních pracích.
- práce stroji v ochranném pásmu nadzemního vedení VN - postup dle pokynů zodpovědných pracovníků E-ON, na vyžádání.

5. Závěr

Cílem realizovaných krajinných úprav je posílení ekologické stability řešeného území, zvýšení jeho biodiverzity a v neposlední řadě přispění k udržení krajinného rázu, který byl v minulosti negativně ovlivněn zemědělskou velkovýrobou.

Prostředky vynaložené na realizaci budou účelně využity jen tehdy, když bude zajištěna dobrá příprava ploch a budou dále zhodnoceny tehdy, když bude systematicky prováděna odborná péče o porosty.

PŘÍLOHA č. 1
TABULKA DOTČENÝCH POZEMKŮ

Realizace skladebných částí - ÚSES

**SO 01 – SO 04
v k.ú. Poděšín**

POLOŽKOVÝ ROZPOČET

VÝKAZ VÝMĚR

Číslo zakázky : II.

**Objednatel:
Pozemkový úřad Žďár nad Sázavou
Strojírenská 1208/12
59101 Žďár nad Sázavou**

**Zpracoval:
Ing. Jelínek Boleslav**

Brno, srpen 2011

